

Urodziny miasta Kędzierzyn-Koźle

Nasze miasto KĘDZIERZYN-KOŹLE

W związku z projektowanym połączeniem miast sąsiadujących z Kędzierzyna pilnie śledzimy zapisy w Dzienniku Ustaw PRL i w Monitorze Polskim. I tak w pierwszym z nich (Nr 35 z dnia 30 października 1975 r.) w Rozporządzeniu Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 15 października 1975 r. czytamy: **W województwie opolskim włącza się do miasta Kędzierzyna obszary miast Kłodnica, Koźle i Sławęcice oraz obszar gminy Sławęcice.**

Natomiast Monitor Polski nr 34 z 3 listopada br. przynosi kolejne postanowienie: **zmienia się nazwę miasta Kędzierzyna w woj. opolskim na KĘDZIERZYN — KOŹLE.**

Tak więc mieszkamy ostatecznie w dużym zespole miejskim o dwuczłonowej nazwie **Kędzierzyn — Koźle**. W kraju znane są podobne połączenia dwóch miast w jedną aglomerację. W nazwie naszego miasta doszło do zespolenia (symbiozy) prężnego ośrodka przemysłowego z wielesetletnią tradycją. **Mamy nadzieję, że ku pożytkowi i wygodzie wszystkich mieszkańców Kędzierzyna — Koźla.**

P. S. O nowej aglomeracji miejskiej napiszemy obszerniej w jednym z najbliższych wydań „ŻB”.

W związku z rocznicą prezentujemy Państwu opublikowany w 1975 r. artykuł opisujący motywacje i plany względem utworzenia nowego miasta.

Nasze miasto **KĘDZIERZYN-KOŹLE**

W związku z projektowanym połączeniem miast sąsiadujących z Kędzierzynem pilnie śledzimy zapisy w Dzienniku Ustaw PRL i w Monitorze Polskim. I tak w pierwszym z nich (Nr 35 z dnia 30 października 1975 r.) w Rozporządzeniu Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 15 października 1975 r. czytamy: **W województwie opolskim włącza się do miasta Kędzierzyna obszary miast Kłodnica, Koźle i Sławęcice oraz obszar gminy Sławęcice.**

Natomiast Monitor Polski nr 34 z 3 listopada br. przynosi kolejne postanowienie: **zmienia się nazwę miasta Kędzierzyna w woj. opolskim na KĘDZIERZYN — KOŹLE.**

Tak więc mieszkamy ostatecznie w dużym zespole miejskim o dwuczłonowej nazwie **Kędzierzyn — Koźle**. W kraju znane są podobne połączenia dwóch miast w jedną aglomerację. W nazwie naszego miasta doszło do zespolenia (symbiozy) prężnego ośrodka przemysłowego z wielesetletnią tradycją. **Mamy nadzieję, że ku pożytkowi i wygodzie wszystkich mieszkańców Kędzierzyna — Koźla.**

P. S. O nowej aglomeracji miejskiej napiszemy obszerniej w jednym z najbliższych wydań „ŻB”.

KĘDZIERZYN
Nr 23 (235)

15 — 31. XII. 1975 r.

CENA 1 ZŁ

DWUTYGODNIK

Zycie

BLACHOWNI

ORGAN SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO ZAKŁADÓW CHEMICZNYCH »BLACHOWNIA«

Z jakiej racji Kędzierzyn-Koźle

O utworzonej niedawno aglomeracji Kędzierzyn — Koźle rozmawiamy z naczelnikiem miasta Kędzierzyna — mgr STANISŁAWEM BIERNATEM.

Red.: — Na dobrą sprawę jeszcze nie bardzo wiemy co to właściwie jest Kędzierzyn-Koźle..

St. B.: — Tak nazwaną aglomerację tworzą miasta: Kędzierzyn, Koźle, Kłodnica i Ślawice. To ostatnie wraz z gminą do której przynależą wsie: Ciso-wa, Lenartowice i Miejsce Kłodnickie. Gminę Kłodnica podzielono: Januszkowice przypadły gminie zdzieszowickiej, natomiast wsie Raszowa, Krasowa i Łąki Kozielskie zostały przyłączone do gminy Leśnica.

Kędzierzyn - Koźle rozpościła się na powierzchni 12 tys. hektarów i liczy 70 tys. mieszkańców. Miasto w nowych granicach posiada dobrze rozwiniętą infrastrukturę i sieć placówek użyteczności publicznej, co stawia je w rzędzie najlepiej „wyposażonych” na Opolszczyźnie. Mamy na przykład 286 sklepów, 18 szkół podstawowych i 33 szkoły ponadpodstawowe, 19 przedszkoli, 8 żłobków, 730 łóżek w szpitalu,

łącznie z zakładowymi 14 przychodni lekarskich, 6 stałych kin, wiele obiektów sportowych. mamy także silnie rozwinięty przemysł.

Red.: — Decyzja o administracyjnym scaleniu tak znacznego obszaru była raczej zaskoczeniem. Jaka jest jej geneza? Czym się ją uzasadnia?

St. B.: — Zespolenie wymienionych miast w jedno przygotowywano od kilku lat. Przewidywały już je ogólne plany zagospodarowania rejonu Kędzierzyna zatwierdzone jeszcze w 1968 r. Od tamtej pory praktycznie wciela się w życie ten zamysł. Nie ma więc mowy o działaniu ad hoc.

Decyzję o utworzeniu Kędzierzyna-Koźla przesądził fakt, iż funkcje składających się nań skupisk miejskich zająłaby się lub dopełniała. Wspólna jest sieć gazowa i energetyczna, podobnie zostanie ukształtowana sieć kanalizacji sanitarnej. Stosunkowo skąpą bazę handlową Kędzierzyna uzupełnia lepiej rozbudowana

w Koźlu i Kłodnicy. Poszczególne jednostki administracyjne dzielą niewielkie odległości, a w przypadku Koźla i Kłodnicy jest to sąsiedztwo przez miedzę. To też formalnie podzielony region, w rzeczywistości stanowił jeden organizm miejski. Cztery ośrodki władzy i administracji — przez brak możliwości pełnej koordynacji wspólnych poczynań — niewątpliwie hamowałyby nieco jego rozwój.

Red.: — Mimo istniejących współzależności i powiązań, proces integracji będzie na pewno skomplikowany i długotrwały. Co w tym względzie już zrobiono?

St. B.: — Bez wątpienia pełnej integracji nie dokona się z dnia na dzień. Niemniej postępuje ona w dobrym tempie. W chwili obecnej swą odrębność zachowały jedynie rady narodowe oraz urzędy miejskie i gminne. Wszystkie organizacje polityczne i społeczne oraz zakłady gospodarki komunalnej i usługowe mają już jednolite kierownictwa, a zakresem swego działania obejmują całą aglomerację. Ukonsty-

(CIĄG DALSZY NA STR. 3)

Z jakiej racji Kędzierzyn-Koźle

(DOKONCZENIE ZE STR. 1)

tuował się Komitet Miejski PZPR, powołano Radę Miejską FSZMP, wspólny komitet FJN i zarząd ZBoWiD etc. Powstało Rejonowe Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, utworzono Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji oraz Miejskie Biuro Geodezji, którego brak doprowadził do sytuacji, że dziś nie mamy aktualnych planów i map terenu. Do zmienionych warunków dostosowały się wojewódzkie przedsiębiorstwa handlowe, tworząc oddziały obsługujące cały region.

Zjednoczenie organów władzy i administracji nastąpi 1 stycznia przyszłego roku. Powstanie wówczas jedna Miejska Rada Narodowa i jeden Urząd Miejski, na którego czele stanie prezydent.

Red.: — Które z dawnych miast stanie się siedzibą władzy i uzyska rangę centrum?

St. B.: — Koźle zbyt oddalone jest od najludniejszego w aglomeracji Kędzierzyna, w żadnym z pozostałych miast nie ma zaś obiektu, który pomieszczyłby wszystkie wydziały Urzędu Miejskiego. Najprawdopodobniej rezydencja prezydenta będzie Kędzierzyn. W przyszłości centrum administracyjnym i handlowym zostanie Kłodnica. W Kędzierzynie — ze względów hydro- i geologicznych — nie wszędzie można budować wysokie bloki.

Red.: — Istnieje uzasadniona obawa, że teraz, gdy droga do urzędu tak się wydłużyła, trudniej będzie do niego dotrzeć, a tym samym załatwić określone sprawy.

St. B.: — Wydziały które załatwiają sprawy, nazwijmy je — po wszechnie, zamierzamy zlokalizować w Kędzierzynie. Pozostałe zaś, które obsługują wąskie grono obywateli, jak na przykład Wydział Komunikacji, czy Gospodarki Wodnej i Ochrony Środowiska, będą pracowały w Koźlu. Chcemy, aby w dotychczasowych miejscach pozostały biura meliunkowe, a także aby w pewne dni tygodnia przedstawiciele niektórych wydziałów pełnili dyżury „wyjazdowe”. Wszystko są to jeszcze projekty. Ostateczne decyzje zapadną dopiero pod koniec grudnia. W każdym razie zrobimy co możliwe, żeby centralizacja okazała się dla obywateli plusem, a nie minusem.

Red.: — Właśnie. Jakie korzyści przyniesie integracja nam, mieszkańcom? Jakiej możliwości otwiera przed nową administracją?

St. B.: — Skupienie środków i

Mr Stanisław Biernat

Foto: A. Filipiuk

decyzji w jednym punkcie dyspozycyjnym daje administracji lepsze możliwości operatywnego działania. W wyższym niż dotąd stopniu będzie ona mogła wykorzystywać potencjał gospodarczy regionu, wszechstronnie bilansować potrzeby, trafniej określać priorytety, wreszcie, kompleksowo rozwiązywać pewne problemy. Straci rację bytu partykularyzm, który w przeszłości był powodem niejednej chybionej decyzji. Realne staną się przedsięwzięcia, którym nie mogły poddać miasta w ich poprzedniej postaci. Dwie oczyszczalnie ścieków, które wybudujemy, obsłużą cały region. Pod tym kątem prowadzi się również poszukiwania nowych źródeł wody pitnej. Nastąpi racjonalny podział „ról”: dominanta Kędzierzyna i Koźla będzie przemysł i budownictwo mieszkaniowe, ze Sławiecia zamierzamy uczynić zaplecze rolnicze - ogrodnicze, w Kłodnicy — jak już mówiłem — skoncentrują się handel i usługi. Pozostałym członkom miasta wyznaczamy funkcje zaplecza socjalnego.

W moim przekonaniu jasno z tego wynika, że integracja przyniesie mieszkańcom konkretne i oczywiste korzyści.

Red.: — A jak zostaną rozwiązane problemy komunikacyjne, które już teraz uważa się za co najmniej nabrzmiałe?

St. B.: — Zlecieliśmy Biurowi Studiów i Projektów Gospodarki Komunalnej w Opolu opracowanie koncepcji układu komunika-

cyjnego miasta. Na projekt i jego realizację trzeba będzie jednak poczekać. Z tym problemem nie uporamy się tak szybko. Kwestii ewentualnych zmian w aktualnych połączeniach autobusowych jeszcze nie rozważaliśmy, ale w najbliższym czasie zabierzemy się do rozgrzyzania także tego orzecha.

Red.: — Mamy jeszcze jedno pytanie: dlaczego wybrano nieco dziwaczną nazwę miasta, a przede wszystkim niepraktyczną w użyciu?

St. B.: — Nie zgadzam się z opinią, iż jest to dziwolog. Jest w kraju wiele miast o nazwach dwuczłonowych. Kędzierzyn stanowi symbol osiągnięć Polski Ludowej, Koźle — to ponad 800-letnia historia i świadectwo polskości tych ziem. Tymi względami kierowano się, dokonując wyboru.

Red.: — Jesteśmy przekonani. Dziękujemy za rozmowę.

Rozmawiał: (wp)

Rozmowy

Czuję się współwielu inst

W dniu 24 listopada br. inż. Piotr Szewczyk — kierownik Działu Wymagalności i Racjonalizacji otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Z tej właśnie okazji poprosiliśmy o rozmowę.

Red.: — Wysokie odznaczenie państwowe przyznano Panu w uznaniu długoletniej działalności zawodowej i stowarzyszeniowej. Może więc trochę historii. Od czego zaczęliśmy?

P. Szewczyk: — Chyba od pracy zawodowej. W „Blachowni” jestem już ponad 20 lat. W 1953 roku ówczesne Zjednoczenie Przemysłu Koksochemicznego skierowało mnie tutaj na stanowisko dyrektora technicznego. (Wcześniej pracowałem w zakładach podobnego typu w Szczecinie). Funkcję tę pełniłem do 1963 roku. Później byłem odpowiedzialny za rozruch niektórych nowych obiektów, m. in. Wydziału Polietylenu. Czuję się więc współbudowniczym wielu blachowniarskich instalacji. Od roku 1968 pełnię funkcję kierownika Działu Wymagalności i Racjonalizacji. Muszę przyznać, że właśnie ta praca należy do najtrudniejszych i często bywa niewdzięczna. Tak jest gdy ma się do czynienia z ludzkimi ambi- cjami. Niesposób uniknąć nieraz za-

P
m
de
ze
sł
ob
m
m